

УДК 378.147/355.23

ВОЛКОВ Ю. М.,

викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ;

СТЕПАН М. Д.,

курсант третього курсу факультету економіко-правової безпеки

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

МЕТОДИ МАКСИМАЛЬНО ЕФЕКТИВНОГО ЗАСТОСУВАННЯ ЗБРОЇ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Розглядаються методи максимально ефективного застосування зброї під час навчання вогневої підготовки поліцейських в закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання.

Ключові слова: *вогнева підготовка, професійна підготовка, поліцейський, ефективне застосування зброї, сучасні методи навчання, вміння, навички.*

Досить актуальною проблемою в Україні є використання вогнепальної зброї, звідси і виходить проблематика заходів безпеки у ході навчань і занять з вогневої підготовки. Безпека під час стрільб забезпечується чіткою організацією стрільб, точним дотриманням Курсу стрільб, дотриманням установлених правил і заходів безпеки, високою дисциплінованістю усіх курсантів та слухачів закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання системи МВС України.

В сучасних умовах діяльності Національної поліції України виконання службових обов'язків, пов'язано із фактами чинення опору працівникам поліції затримуваними злочинцями та правопорушниками, у тому числі й тими злочинцями, які мають навички з бойової та спеціальної підготовки.

Дослідження показують, що застосування поліцейськими вогнепальної зброї на відстані між співробітниками поліції і правопорушниками, на сьогодні характерні такі особливості:

- високий темп стрільби з обох сторін;
- ведення правоохоронцями неприцільного вогню;
- невикористання тактичних прийомів;
- індивідуальна тактика дії співробітників поліції, навіть у складі групи.

Культура поведінки зі зброєю є сукупністю прийомів і методів максимального ефективного та безпечного її застосування.

Отже, виходячи з зазначеного, для ефективності застосування зброї, мало знати тільки прийоми, що дають максимальний ефект, це дозволить вижати зі зброї такі показники, яких не припускають самі фахівці-інструктори. Необхідно суворо дотримуватися відповідних правил, і мати при цьому напрацьовані навички відточені до автоматизму.

Однією з найважливіших умов сучасного управління вогнем є вміння цілевказування. Щоб швидко і точно вказати ціль іншій особі, навіть за умов, що передаюча і приймаюча особи цілевказування знаходяться на одному пункті, необхідно мати тверді навички і знання визначених прийомів цілевказування. Цілевказування шляхом наведення зброї (приладів), є самим простим і самим надійним способом. Цей спосіб використовується, коли особа, яка дає цілевказування знаходиться біля особи, яка приймає цілевказування, що дозволяє бачити ціль однозначно, і в тих місцях, де вони в цей час знаходяться.

З метою забезпечення особистої безпеки працівника поліції під час виконання службових обов'язків, пропонуються наступні методи максимально ефективного застосування вогнепальної зброї.

Усі штатні маніпуляції із бойовою зброєю повинні виконуватися без візуального контролю зброї стрільцем. У побуті кожна людина, коли щось робить руками, як правило дивиться на них. Під час вогневого контакту оперативна ситуація може змінювати всі події дуже швидко, тому, відвернувшись навіть на декілька секунд, поліцейський може упустити контроль над ситуацією.

З огляду на це все, виходить що стрільцю для кращого забезпечення свого життя, потрібно приділяти досить багато уваги практиці поводження зі зброєю на осліп (включаючи неповне розбирання - збирання пістолета й усунення утикання і перекосу патрона в патроннику).

Тому як висновок, можна зазначити наступне висловлювання: «один раз навчишся тримати ложку в руці, вже ніколи не розучишся». Але зовсім інша справа - стрілецькі навички. Вони вимагають постійних посиленних тренувань, навіть для професійних стрільців. Тому вогнева підготовка поліцейського для результативного процесу повинна проходити систематично, постійно та ефективно.

Отримано 08.04.2020

УДК 355.541.2

ГОЛУБОК М. Г.,

*кандидат військових наук, доцент,
доцент кафедри тактико-спеціальної підготовки
Національної академії Національної гвардії України (м. Харків);*

МАКАРТЕЦЬКИЙ Б. О.,

*курсант 216 навчальної групи командно-штабного факультету
Національної академії Національної гвардії України (м. Харків)*

НЕОБХІДНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ЛАЗЕРНИХ ІМІТАЦІЙНИХ СИСТЕМ У ПІДГОТОВЦІ ВІЙСЬК

В роботі наголошено на необхідності застосування новітніх імітаційних систем, зокрема лазерних, в процесі індивідуальної та колективної підготовки військовослужбовців і підрозділів Національної гвардії України.

Ключові слова: *бойова підготовка, тактична підготовка, Національна гвардія України, лазерні імітаційні системи.*

Підвищення рівня індивідуальної та групового тактичного вишкілу військовослужбовців Національної гвардії України є одним з головним напрямків бойової підготовки.

Нині в тактичній підготовці армій країн світу Північноатлантичного альянсу широко використовуються лазерні імітаційні системи. Більше того, протягом останніх років постійний аналіз всього, що відбувається на тактичному полі, як на рівні окремого солдата і підрозділу, так і на рівні організації бою штабами, тричі призводив до змін у бойовому статуті сухопутних військ Сполучених Штатів Америки. Тобто сьогодні застосування новітніх лазерних та комп'ютерних технологій стало тим фактором, який реально впливає на формування тактичних доктрин найпотужніших збройних сил світу.

Звісно, застосування імітаційних систем не може повністю замінити повноцінних вогневих тренувань - навчитися стріляти влучно можна лише стріляючи. Однак для тактичного вишкілу, лазерні системи є тією складовою, яка забезпечує виведення підготовки військ на якісно вищий рівень.

В процесі тактичної підготовки - індивідуальної чи колективної з лазерними імітаційними системами, потрібно виходити з того, що військовослужбовці та підрозділи мають бути поставлені в умови, наближені до бойових. Лазерні інтерактивні системи дозволяють не тільки візуально бачити, як здійснюється поразка цілей на полі бою, а й наглядно демонструє наслідки певної тактики дій протидіючих сторін. Встановлені на зброї та спорядженні кожного бійця пристрої посиляють на сервер центрального пункту управління дані щодо всього, що відбувається на полі бою. Надаючи власний номер кожній бойовій одиниці, після заняття можна проаналізувати, скільки було зроблено пострілів, скільки було влучень у ціль та промахів, скільки разів було відкрито вогонь по тій самій цілі, скільки результатів «уражено», скільки набоїв використано для ураження однієї цілі тощо. Це дає можливість провести ретельне вивчення тактичного застосування підрозділів зовсім іншого якісного рівня.